

derved som et mere subsidiært formål at fremme produktiviteten og nedbringe de omkostninger, som for den enkelte og samfundet følger af arbejdsulykker og skade på liv eller helbred.

Det er derfor nødvendigt, at denne lovgivning med mellemrum revideres, således at reglerne kan tilpasses bedst muligt til de ændringer, som stadig finder sted i produktions- og arbejdsforhold som følge af tekniske forandringer og af almindelige ændringer af forholdene i samfundet.

Dette er da også baggrunden for, at socialministeriet, under hvilket arbejderbeskyttelsen dengang henhørte, efter at de 3 arbejderbeskyttelseslove af 11. juni 1954 havde været i kraft i nogle år, tog spørgsmålet om en almindelig revision af disse love op på grundlag af de erfaringer, som i den forløbne tid måtte være indhøstet af de interesserede parter: arbejdstilsynet, arbejdsgivere og arbejdere og ministeriet selv.

De forslag til lovændringer, som hermed forelægges for det høje ting, er derfor ikke udtryk for teoretiske overvejelser med principielle ændringer af lovenes systematik og indhold til følge. Det drejer sig om en række forslag med meget forskellig begrundelse, bl. a. de praktiske erfaringer om lovreglernes anvendelse og anvendelighed i praksis, udviklingen på overenskomstområdet, som med rimelighed skønnes at burde følges op af lovgivningen, og endelig den almindelige udvikling i levestandarden og de almindeligt anerkendte krav til social sikkerhed og tryghed m. v.“

Ved lovforslagets I. behandling kunne alle ordførerne tilgive det støtte.

Erling Dinesen (S) mente, at der var behov for hyppigere revisioner under hensyn til de betydelige og hyppigt forekommende ændringer i arbejdsforhold m. v., som den tekniske udvikling og udviklingen i øvrigt betinger. Han mente endvidere, at den siden 1954 skete udvikling kunne give anledning til at overveje at samle de tre arbejderbeskyttelseslove i én lov, således som det allerede havde været tilfældet ved fremsættelsen af lovforslag i 1954, hvor man imidlertid under folketingsforhandlingerne havde opdelt lovforslaget i de tre lovforslag, som blev gennemført. En række andre ordførere gav udtryk for de samme synspunkter, således *Simonsen* (KF), *Niels Andersen* (V) og *Valbak* (RV), der tillige fremdrog spørgsmålet om, i hvilket omfang bestemmelser skulle gives i lovsform eller i form af administrative forskrifter, givet i henhold til en bemyndigelse i loven. *Chr. Madsen* (SF) pegede på arbejdstidsproblemerne i forbindelse med arbejde i kontinuerlig drift, og *Hanne Reintoft* (VS) pegede på spørgsmålet om i videre omfang at fastsætte beskyttelsesregler for de selvstændigt erhvervsdrivende. Hun tog afstand fra den redaktionelle ændring, hvorved man foreslog det tydeliggjort, at arbejde, der udføres under militærtjeneste, ikke umiddelbart er omfattet af loven.

I den af udvalget afgivne betænkning, hvori lovforslagene blev